

Polititbetjent blive anseet for at staae i Begreb med at begaae en Forbrydelse. En Polititbetjent kunde i sin Dumhed antage, at der var skjellig Grund for ham til at antage, at Manden havde Ondt i Sinde, naaget der ikke virkelig var Grund til at nære en saadan Mistanke. Jeg vil imidlertid dertil bemærke, at det er aldeles umuligt, ikke mere og ikke mindre ved denne Leilighed end ved saamange andre Leiligheder, at sikke sig imod Misgreb, der kunne have deres Grund i, som jeg tillod mig at bemærke, Dumhed eller Mangel paa Opfattelses-evne hos Politiets Personale, der dog nødvendigt maa forudsættes at være i Besiddelse af en vis Skjønsmhed; og ligesaa vist som en Mand, der er aldeles uskyldig, kunde tænkes at blive anholdt af en idiotisk Polititbetjent paa Grund af en løs Mistanke om, at han vil begaae en Forbrydelse, ligesaa vist kan man ogsaa tænke sig, at en aldeles uskyldig Mand bliver anholdt af en Polititbetjent, fordi denne uden Føie nærer Mistanke om, at han har begaaet en Forbrydelse. Den Slags Betragtninger fortjene derfor ikke at tillægges nogen videre Betydning; det er let at udmale saadanne Billeder, som den ærede Rigsdagsmand for Svendborg Amts 6te Valgkreds (S. N. Hansen) stillede frem for os, men netop fordi det er saa overordentlig let, har det ikke Noget at bethyde. Det er unaturligt ikke at give Politit den Anholdelsesret, som her er Spørgsmaal om, fordi — som det er anført i Mindretallets Betænkning — det synes at være den nærmeste og naturligeste Opgave for Politit saavidt muligt at forhindre Forbrydelsen, og denne Opgave er ikke mindre vigtig og betydningssfuld end den at staffe Forbryderen tilstede, naar Forbrydelsen er begaaet. Det Allerønskeligste var naturligvis, om man overhovedet kunde forhindre enhver Forbrydelse; man vilde derved paa en langt heldigere Maade værne om Retsfikkerheden end ved at faae Forbryderen afstraffet, naar Forbrydelsen først er begaaet. Men jeg vil henstille til Enhvers naturlige Følelse, om det ikke vilde være unaturligt, om Politit roligt skulde lade en Person spadserere omkring i en stor Folkemængde, naar der var grundet Anledning til at nære Mistanke om, at han staaer i Begreb med at be-

gaae en Forbrydelse. Jeg skal tillade mig at anføre et Exempel. En Person, som er Politit bekendt som en Kommeth, færdes i en stor Forsamling; han gjør forffjellige Bevægelser med sine veløvede Fingre, som ikke lade det tvivlsomt, at han gjør sig særdiv til at føre dem hen paa et Sted, hvor de ikke høre hjemme. Skal da nu Politit lade ham roligt spadserere omkring, indtil han finder Leiligheden bevem? Er det ikke langt naturligere at fjerne ham, og maa det ikke siges at være i høi Grad unaturligt, om Samfundet skulde være ubsat for de Farer, som kunne flyde af, at saadanne Kavallerer faae Lov til at spadserere frit omkring?

Med Hensyn til Forslagene under Nr. 14, 15 og 16 har den ærede Ordfører meget rigtig bemærket, at de ere stillede af et Fleertal i Udvalget, fordi et enkelt af Udvalgets Medlemmer ikke vilde tiltræde dem, og at dette Medlem er mig; jeg tør dog maaskee bemærke, at der, saavidt jeg veed, har været et Medlem til i Udvalget, som ikke just har villet slutte sig til Forslagene, og det væsentlig af samme Grund som jeg, den nemlig, at vi overhovedet ikke kunne billige Grundforslaget, som blev vedtaget ved anden Behandling, og som man her søger at omændre. I det vi ikke have kunnet slutte os til Forslaget i det Hele taget, have vi naturligvis heller ikke kunnet føle os opfordrede til at medvirke til at rette dets Mangler og det saa meget mindre, som det forekommer i det Mindste mig, at de af Udvalgets Fleertal foreslaaede Ændringer ikke ubetinget ere fyldestgjørende. Jeg skal erkjende, at Forslaget under Nr. 15 er en Forbedring, og fremdeles, at Forslaget under Nr. 14 gjør den sidste Gang vedtagne Paragrafs andet Affnit noget bedre, end det var, endsskjønt jeg nok kunde have en og anden lille Bemærkning at gjøre ved Affattelsen; jeg skal imidlertid tilbageholde det, da jeg anseer det for noget ubethdeligt. Derimod maa jeg gjøre opmærksom paa, at det forekommer mig noget besynderligt, at Udvalget, naar det er blevet opmærksomt paa den mindre helbige Sammenstilling af Ordene „Ufred eller Slagsmaal“ i § 12, andet Stykke, da ikke bestomindre har ladet Sammenstillingen af disse Ord i den samme Para-